

- 3) Czy art. 11 dyrektywy 2005/29 należy interpretować w taki sposób, że sprzeczne z nim są hiszpańskie przepisy krajowe, które nie dają konsumentowi w trakcie postępowania w przedmiocie egzekucji zabezpieczonej hipoteką wierzytelności możliwości powołania się na obowiązywanie danego kodeksu postępowania, w niniejszym przypadku odnośnie świadczenia w miejsce wykonania i wygaśnięcia długu; zob. ust. 3 załącznika do Real-Decreto Ley [królewskiego dekretu z mocą ustawy nr] 6/2012 z dnia 9 marca oraz Código de Buenas Prácticas [zbiór zasad dobrych praktyk].

(¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 13 marca 2017 r. – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV/Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

(Sprawa C-129/17)

(2017/C 161/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Strona pozwana: Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy na podstawie art. 5 dyrektywy 2008/95/WE (¹) i art. 9 rozporządzenia (WE) Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (²) właściciel znaku towarowego ma prawo do sprzeciwienia się temu, by osoba trzecia bez jego zgody usuwała wszystkie znajdujące się na towarach oznaczenia, które są identyczne ze znakami towarowymi (de-branding), jeżeli towary te – jak w przypadku towarów objętych procedurą składu celnego – nie zostały jeszcze wprowadzone do obrotu w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a dokonywane przez osobę trzecią usuwanie ma na celu przywóz towarów lub ich wprowadzenie do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym?
- b) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze lit. a) zależy od tego, czy przywóz lub wprowadzenie do obrotu towarów w Europejskim Obszarze Gospodarczym następuje pod własnym znakiem identyfikacyjnym umieszczonym przez osobę trzecią (re-branding)?
- 2) Czy na odpowiedź na pytanie pierwsze ma wpływ to, że w ten sposób przywiezione lub wprowadzone do obrotu towary są ciągle rozpoznawalne dla właściwego kręgu odbiorców składającego się z przeciętnych konsumentów po wyglądzie zewnętrznym lub modelu jako pochodzące od właściciela znaku towarowego?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) (Dz.U. 2008, L 299, s. 25).

(²) Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba – w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 lutego 2017 r. w sprawie T-479/14 Kendrion/Unia Europejska, wniesione w dniu 24 marca 2017 r. przez Unię Europejską

(Sprawa C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości (przedstawiciele: J. Inghelram i E. Beysen, pełnomocnicy)